

Folkeparti enig i det? Eller mener Dansk Folkeparti, at fleksibiliteten forsvinder, hvis man siger, at én voksen til at passe fem børn vist må være det højeste?

(Kort bemærkning).

Jette Jespersen (DF):

Jeg mener, jeg allerede har svaret hr. Villy Søvn-
dal på det samme spørgsmål: Vi vil ikke lægge
os fast på fem børn.

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Kan fru Jette Jespersen oplyse os om, hvad man
synes er den øvre grænse? Jeg ved godt, man
ikke vil lægge sig fast på fem børn, men er det så
syv vuggestuebørn eller ti vuggestuebørn? Hvor
mange børn mener man i Dansk Folkeparti, det
er forsvarligt, at én voksen passer?

Jeg må indrømme, at jeg synes personligt,
fem er i overkanten. Når man kender vilkårene
i f.eks. den kommunale dagpleje og ser, hvor
hårdt arbejdet er, må fem være i overkanten, fire
er rigeligt. Men jeg vil bare gerne høre Dansk
Folkepartis opfattelse. Er det seks, otte eller ti
baber og småbørn, én voksen skal passe?

(Kort bemærkning).

Jette Jespersen (DF):

Jeg vil ikke lægge mig fast på noget tal, for det er
jo ikke sikkert, alle fem kun er 1 år, eller alle fem
er 4 år, osv. Jeg mener, der skal den fleksibilitet
ind, som der er plads til i pasningsordningen.

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Hr. Villy Søvn-
dal som ordfører.

**Villy Søvn-
dal (SF):**

Forslaget, vi behandler, drejer sig om at lægge
en øvre grænse for antallet af børn pr. voksen i
puljeordningerne. Jeg synes selv, der er meget
fornuft i, at vi på den ene side har friere ordnin-
ger, men på den anden side ikke laver frie ord-
ninger, der konkurrerer på discounttilbud, og
derfor støtter vi fra SF's side forslaget om at læg-
ge et loft over antallet af børn.

Jeg synes, det har været svært at forstå argu-
mentationen fra både ministeren og de borgerlige
ordførere, der har argumenteret for, at det er
et udtryk for fleksibilitet, at man f.eks. har loft i
den kommunale dagpleje, men ikke har det i
puljeordningerne. Det synes jeg er en helt ufor-
ståelig argumentation, medmindre man mener,
at kommunale dagplejere er dårligere til at udfø-

re deres job end folk, som er ansat i puljeordnin-
ger. Det tror jeg bestemt ikke de er.

Kl. 16.10

Realiteten er, at man er i færd med at indføre
discountordninger, hvor der oven i købet er to
økonomiske incitamerter, der trækker meget
kraftigt i retning af discount. Det ene er, at hvis
man kan passe rigtig mange børn, 11 eller flere,
tjener man rigtig mange penge. Det er rart for
den, der tjener mange penge, men vores formål
med at gennemføre lovgivning her i Folketinget
er vel også at sikre en vis kvalitet.

Det andet økonomiske incitament, som er lige
så stærkt, så vi i eksemplet fra Morsø Kommune.
Ved at nedlægge velfungerende dagplejeord-
ninger og flytte dem til puljeordninger har kom-
munen efter det oplyste tjent omkring 3-4 mio.
kr., og det vil sige, at det ikke har noget som
helst med kvalitet at gøre og ikke noget som
helst med frit valg at gøre. Det handler om rå
økonomi.

Der er altså etableret ordninger med to øko-
nomiincitamerter for både kommunen og den,
der er i stand til at passe rigtig mange børn, og
hvem taber i det spil? Det gør børnene, og derfor
synes jeg, der er brug for regler, der kan være
med til at forhindre, at vi får discountpasnings-
ordninger, men i stedet fastholder ordninger af
en vis standard. Det medvirker vi fra SF's side
meget gerne til.

Så kan man diskutere, om vi som folketings-
medlemmer skal lovgive på et område som dette.
Ja, det skal vi efter min opfattelse. Jeg synes,
det er Folketingets opgave at udvise rettidig om-
hu. Alle politiske ordførere er villige til at træde
frem, når de ser, hvordan tingene udvikler sig i
virkeligheden, og sige: Nej, det kan vi altså ikke
være bekendt, det er altså for dårligt. Jamen var
det så ikke rarere på forhånd at lave regler, der
gør, at vi ikke hele tiden skal sige, at det er altså
for dårligt, og nu skal der gøres et eller andet?
Det opfatter jeg som indbegrebet af rettidig om-
hu.

Så har det været nævnt, at forældrene jo kan
styre det ved at anvende deres frie valg. Det har
bare ikke ret meget med virkeligheden at gøre.
Når familien oplever, at det kommunale tilbud
lukkes, og den eneste mulighed, der tilbydes i
stedet, er puljeordninger, er det jo fuldstændig
meningsløst at tale om frie valg. En sådan fami-
lie har ikke noget som helst frit valg. Den har et
valg, og det er ikke forældrene, der vælger. Det
er kommunen, der bestemmer, hvad der skal
være af valgmuligheder.